

**[Ingerlise Koefoed]**

me en handlingsplan fra undervisningsministeren for særligt udviklingshæmmede børn. Det viste sig ved svaret, at den er under udarbejdelse, den er ikke i gang endnu, og hvornår den kommer, er der ikke nogen der ved. På den måde synes jeg man kommer lidt for nemt uden om det, vi siger.

Jeg glæder mig til at se handlingsplanen for børnenes forhold. Jeg har med interesse læst Kirsten Lee-udvalgets betænkning, og jeg har godt set, at der deri står lidt om børnekultur – uendelig lidt. Der står lidt om fritidsaktiviteter, der står lidt om den etablerede idræt, der står en lille smule om klubvirksomhed, og det var så det.

I det hele taget synes jeg nok, at Folketinget og Kulturudvalget skulle kigge lidt alvorligere på hele spørgsmålet om børnekultur. Jeg synes ikke, det er rigtigt at sige, at børnekulturen skal integreres i den øvrige kultur. Hvis vi ikke giver børnekulturen en positiv særbehandling, får den ikke ret meget. Vi har set, hvad det har betydet med filmloven, at 25 pct. af pengene er øremærket til børnefilm, og i den forbindelse vil jeg i øvrigt godt spørge kulturministeren, om der står noget som helst i filmlovsforslaget om, at nogle af de penge så kunne bruges til videoværkstedaktiviteter for børn. Vi har set, at det har betydet noget, at børn uafbrudt er nævnt i biblioteksloven. Jeg mener, at vi stadig væk herinde skal være opmærksom på, også når vi nu skal revidere museumsloven og teaterloven, at børnene skal have deres særlige plads, og at de skal have deres særlige puljer, for ellers får de for lidt.

Men som hr. Jimmy Stahr sagde, går vi jo videre i udvalget med dette forslag. Vi søger at få belyst, hvor meget man laver i Kulturministeriets regi, og hvor meget man i øvrigt laver på disse områder. Jeg tror, at det, man laver i Kulturministeriets regi, er godt, men for lidt, er velment, men ikke kan føre ret langt, og jeg synes, det er vigtigt, at vi her prøver at komme videre.

**Helge Sander (V):**

Jeg synes, det er kedeligt, at fru Ingerlise Koefoed i den grad ser det hele så negativt, som det kom frem i dette indlæg. Jeg synes, der var grund til i stedet at glæde sig over de mange ting, som i kulturministerens besvarelse blev nævnt var i gang inden for hvert af de otte områder. Det, fru Ingerlise Koefoed trækker frem,

er alt det negative, og det synes jeg bestemt ikke der er grund til. Vi kunne på en lang række områder sætte nogle ting i gang, men der må nu engang være ræson i tingene.

Jeg synes heller ikke, det er rimeligt, når det bliver sagt, at regeringen altid ser for snævert på SF-forslagene.

Det er blevet sagt her, at SF sammenholder alle områderne, når de fremsætter forslag. Ja, det gør man, men det gør man sandelig også, når det gælder udgifterne. Var det således, at SF kun kom med udgiftskrævende forslag på ét område, f.eks. kulturens, kunne man måske forstå, at man fandt pengene andre steder, men hvis jeg kigger tilbage på de sidste måneder, har der simpelt hen været tale om det ene udgiftskrævende forslag efter det andet, og så må det ikke kunne overraske fru Ingerlise Koefoed, at vores reaktion bliver, som det også er tilfældet her i dag.

Til hr. Jørgen Tved må jeg lige for en ordens skyld sige om denne regerings nedskæringspolitik, som er blevet nævnt i dag, hvor vi taler om kultur, at der er simpelt hen kun sket forøgelse på forøgelse på kulturbudgettet, også i denne regerings periode.

Så bliver der talt om det sociale område – sådan må jeg opfatte det, eftersom hr. Jørgen Tved nævner børneinstitutioner osv. – men også i den sociale sektor har der både med hensyn til antallet af ansatte og størrelsen af beløb været tale om en stigning – vi synes måske endda for stor – så det med denne regerings nedskæringspolitik er en frase, som vi er mange der er trætte af, fordi den er usand.

**Marianne Jelved (RV):**

Jeg vil godt lige kommentere fru Ingerlise Koefoeds bemærkninger om den økonomiske planlægning, for det er jo meget rigtigt, at det netop er på dette fundamentale område, at Det Radikale Venstre og SF er fundamentalt uenige.

En ting, jeg i hvert fald har lært i det halve år, jeg har været herinde, er, hvor nemt det er for Folketinget at bevilge millioner af kroner til nye ting. Men når jeg så sidder som kommunalpolitiker og skal finde de 10.000 kr., som jeg gerne vil flytte fra et sted til et andet, er det besværligt.

Jeg synes, Folketinget skulle være et godt eksempel for kommunerne på, hvordan man